

God jul och gott nytt år – åter 2019!

Ännu ett arkeologiår har snart passerat och med det kommer också årets sista nummer av Gjallarhornet ut. Mycket av Arkeologiska samfundets arbete har under året bestått av fortsatta diskussioner kring den problematik med sexuella trakasserier som uppdagades i och med uppropen #metoo och #utgrävningpågår samt att uppdatera de etiska riktlinjerna. En viktig etisk fråga är att värna om ett kulturarv för alla. Projektet FuTArk arbetar med funktionsvariation och tillgänglighet inom uppdragsarkeologin och bjöd in till ett halvdagsseminarium i frågan – Samfundet hade förstås också en representant på plats. I det här numret av Gjallarhornet finns länk både till FuTArks hemsida och till deras förstudierapport samt till projektet FunkTek som ger konkreta tips på vad en kan tänka på för att tillgänglighetsanpassa museerna.

Utöver detta får ni ta del av den text om undersökningarna av antika Asine som utlovades i förra numret av Gjallarhornet och få tips om två nya publikationer. Det är ännu heller inte för sent att söka Svenska Fornminnesföreningens stipendium – deadline är 31 januari 2019.

Med detta önskar jag och Samfundets styrelse en riktigt god jul och ett gott nytt år!

Anna Tornberg

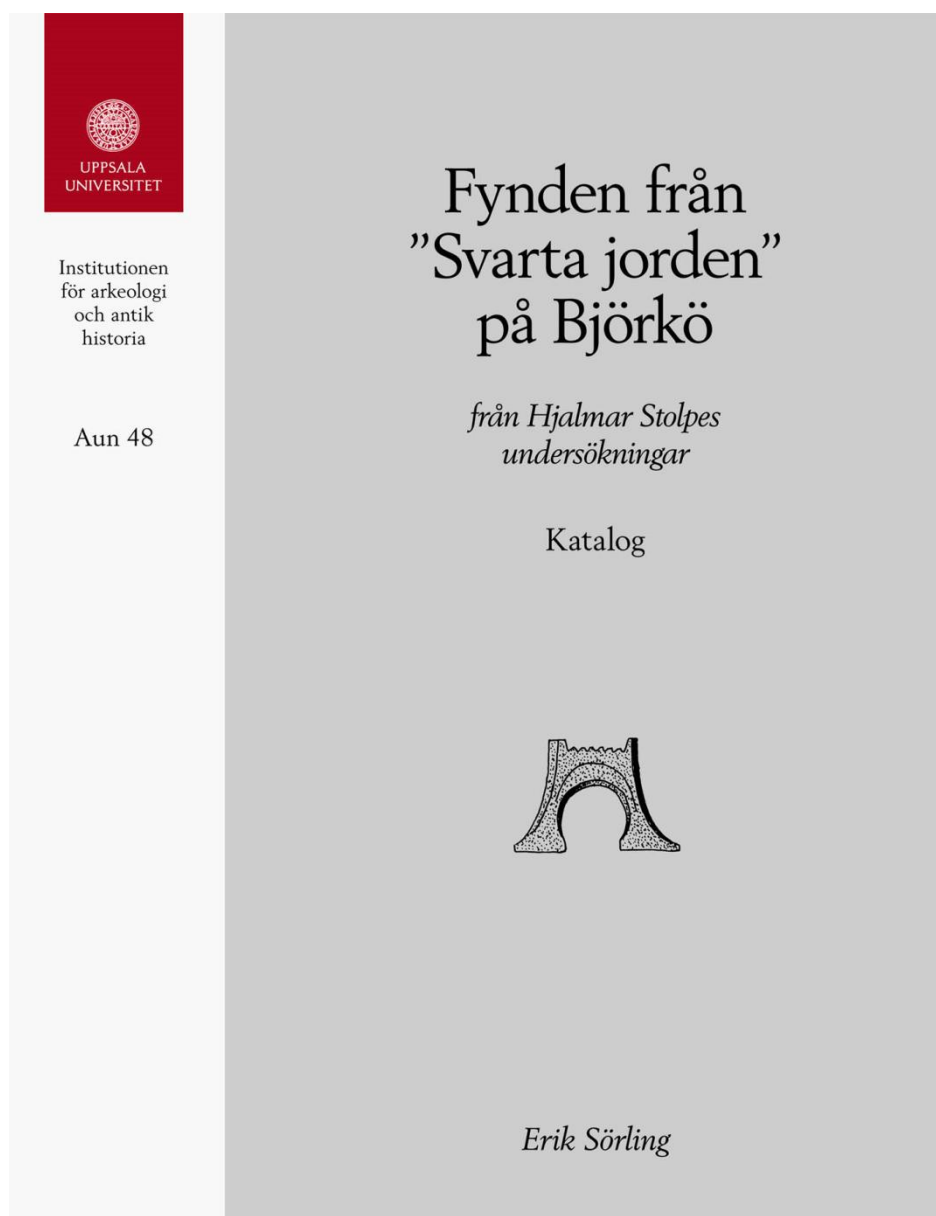
anna.tornberg@ark.lu.se

Stolpes fynd från Svarta jorden

Hjalmar Stolpes fynd från Svarta jorden på Björkö gavs i september 2018 ut i en katalogvolym (Aun 48) och en textvolym (Aun 49). Museibibliotek, arkeologiska företag, institutioner, Birkaforskare och motsvarande kan före 15 mars 2019 eller så länge upplagan räcker utan kostnad få ett ex. av verket direkt från utgivarna. Helst avhämtning e. ö. i samband med konferenser och seminarier eller i Uppsala. Vi kan också skicka mot portokostnad.

Hälsningar Hjalmar Stolpe-samfundet, redaktionsgruppen genom Rune Edberg

rune.edberg@comhem.se / 070-4871893

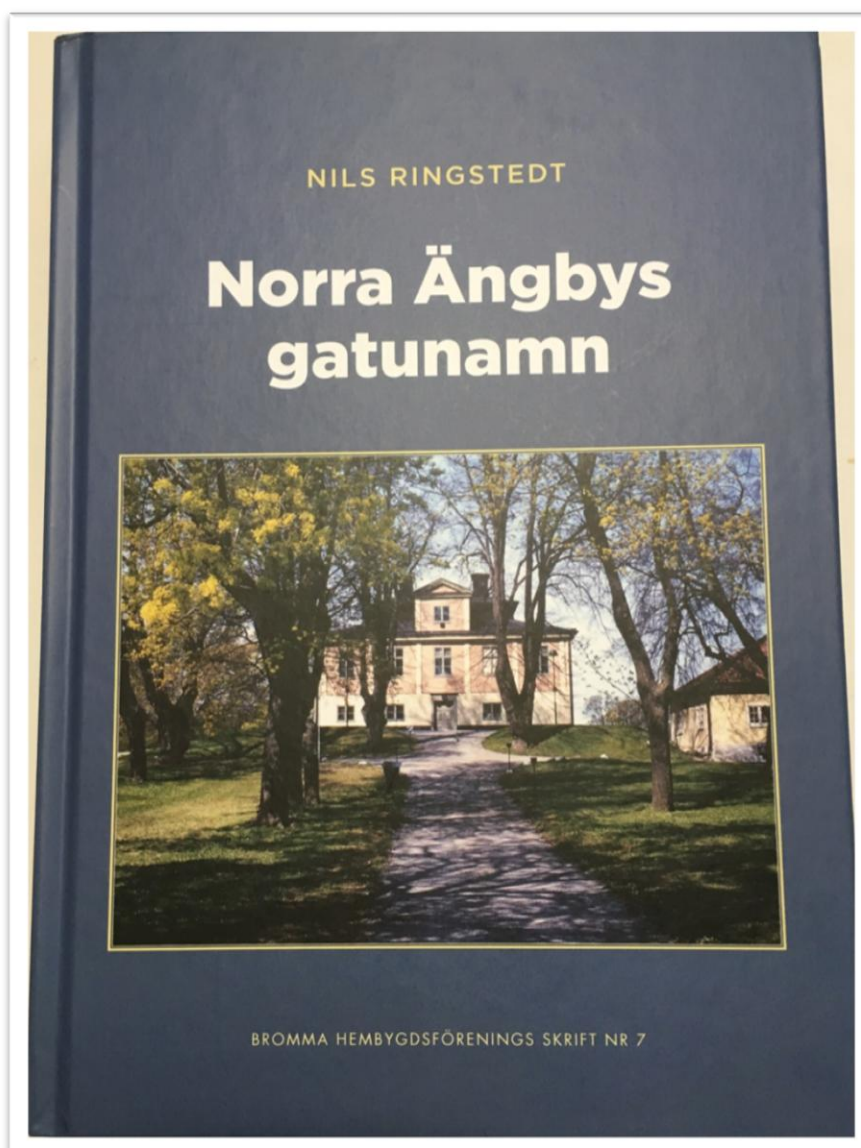
Norra Ängbys gatunamn: En färd genom nordisk historia

Bromma hembygdsförening har nyligen kommit ut med en bok skriven av Nils Ringstedt, som behandlar de gator i Norra Ängby i Bromma som alla bär namn med anknytning till vikingatiden.

När området skulle bebyggas på 1930-talet beslutades det att alla gator i Norra Ängby skulle ha namn med anknytning till vikingatiden – det kunde röra sig om allt från händelser, platser och personer, till samtida arkeologer som arbetade med just vikingatid.

I boken omskrivs samtliga gator och platser i Norra Ängby och ges en ingående bakgrund till deras namn.

Boken finns att köpa på Äppelvikens bokhandel i Bromma och internetbokhandlar och kostar mellan 150 och 200 kr.

"Alfiros berättar" – återblick på Asine som nämndes i Gjallarhornet 3

I Gjallarhornet berättar jag att Niklas redogjorde för de primitiva förhållanden som den svenska expeditionen hade under undersökningen åren 1922 – 1930. I vår sommarstuga på Blidö fann jag efter resan ett 223 sidor tjockt stencilerat kompendium skrivet av Alfred Westholm på Aronsberg i Bergslagen 1994. Han var gift med en släkting till min hustru och för 52 år sedan besökte hustru, jag och två barn familjen i Aronsberg. Det är enda gången jag träffat Alfred Westholm. Han skickade oss sina stencilerade memoarer när de var klara. Nu har jag läst memoarerna igen och fann intressanta berättelser om staden Tolon där vi bodde ett par dagar på Greklandsresan och om det primitiva boende som Alfiros och Holger Arbman hade. Först kan det vara lämpligt med en kort beskrivning av utgrävningarna i Asine.¹

Utgrävningen i Asine

Asine-expeditionen startade 1922 på initiativ av professor Axel W. Persson. En Asine-kommitté bildades under kronprins Gustaf Adolfs ledning. Persson var okunnig om utgrävningar och den erfarne fältarkeologen Otto Frödin blev den andre ledaren av utgrävningen i Asine. Westholms bästa vän Holger Arbman engagerades och deltog i en kampanj i Asine innan Westholm blev tillfrågad. Om Asine skriver Westholm:

"Asine är egentligen ett antikt namn som förekommer redan hos Homeros (Il II 559). Själva staden ligger på en flack strand där Argolisslätten mynnar ut mot havet. Det är liksom hela slättens hamnstad mot den grekiska övärlden och Kreta. Själva borghöjden ligger som en hög klippa mitt på en ca ½ mil lång sandstrand, flankerad av höga berg. In mot land höjer sig ett berg Barbouna, där dels ett Apollontempel och dels en mykensk nekropol grävdes ut under Frödins ledning. Själva staden Asine hade bebotts från tidig bronsålder (ca 3000 f.Kr.) till och med geometrisk tid ca 700 f.Kr.; därefter från hellenistisk och romersk tid. År 1926 grävdes framför allt den s.k. lågstaden nedanför akropolen med massor av husgrunder från tidig bronsålder och framåt. Många smärre gravar fanns under husen. Barbounabergets gravar var från Mykensk tid och bestod av klippkammargravar med långa ingångar uthuggna ur bergssluttningen".

Asinegrävningen rekapituleras i en intressant doktorsavhandling som ventilerades våren 2018 i Lund. Stella Macheridis framhåller bl.a. att Oscar Montelius var före sin död 1921 involverad i planering av Asine-projektet. Hon skriver att 1938 publicerades resultaten av utgrävningarna i Asine. Vidare framhåller hon att *"Without Alfred Westholm as editor of the publication, it is doubtful whether the results would have been published to the same extent"*. Utgrävningen år 1926 var den mest omfattande kampanjen i Asine. Utgrävningar skedde på Barbouna kullen, på Akropolis, och i lågstaden. Den mellanhelladiska perioden (2100 -1700 f.Kr.) var en särskilt dynamisk period. Lågstaden och bosättningen på Barbouna kullen beboddes av människor med olika social status. De mest välbärgade bodde i lågstaden. Det kan spåras i gravarna. Östra gravfältet innehöll rikare gravar än i andra områden.

¹ Beskrivningen bygger på dels *"Alfiros berättar"* (Westholms memoarer), dels Stella Macheridis doktorsavhandling i mars 2018 *"Waste management, animals and society. A social zooarchaeological study of Bronze Age Asine"* (Acta Archaeologica Lundensia Series altera in 8°, no 69.)

Macheridis intressanta avhandling publicerar de djurben som påträffades i Asine och som tidigare inte publicerats. Hon har lagt ett zooarkeologiskt avfallshanteringsperspektiv på detta förhistoriska material. I lågstaden fanns en högre andel vilt jämfört med Barbounakullen. Annars visar resultaten stora likheter i djurhållning och i konsumtion av djur samt hur avfallet hanterades. Arter som dominerade i bosättningsens material var också de vanligaste i gravarna. Svin var mest förekommande, följt av får/get och nötkreatur. Majoriteten av ben påträffades under grävsäsongen år 1926. Bronsåldersbenen som grävdes fram väger ca 141 kg. Ungefär 35 % av benen har identifierats medan resten är oidentifierade. Det är påtagligt lite som finns av mindre ben

t.ex. från små djur och från fisk. Det beror enligt Macheridis på att sällning inte skedde utan endast handplockning av ben. Vad för fisk som åts i förhistoriska Asine är alltså okänt. Vidare har bensamlingen lidit av att flyttas fram och åter mellan Grekland och Sverige och mellan förvar i Lund och i Uppsala.

Hur staden Tolon såg ut och hur Alfiros och Holger Arbman bodde

Alfiros kom tillsammans med Holger Arbman omkring 1 januari 1926 iväg via olika italienska städer till *Svenska Arkeologiska Institutet* i Rom. Så småningom anlände de till Tolon – idag en trevlig badortsstad med många hotell längs en sandstrand. Så här skriver Alfiros om Tolon 1926:

”Byn Tolon var på 1920-talet något helt annat än nu 60 år senare. Endast ett 20-tal familjer levde där i små vitmenade hus utefter ett par gator eller rättare stigar som från havet gick något hundratal meter upp mot berget. Viktig i anläggningen var en bäck som rann med en aning vatten genom byn. Överallt växte mullbärsträd och i alla hus odlades silkesmaskar i stora flata pappaskar. Detta sköttes av kvinnorna, medan männen styrde med fisket inte minst octopusfisket och ett magert jordbruk. Husen som låg i små trädgårdar bestod vanligen av ett eller i sällsynta fall två rum som ofta låg över ett åsnestall eller något förråd. Till rummet kom man på några trappsteg på utsidan. Vatten hämtades i bäcken eller i någon ’pigadi’. Något avtråde fanns inte i hela byn. Man gick helt enkelt ned bakom agaverna på stranden. Det fanns en enda mycket primitiv krog med jordgolv. Den sköttes av Spiros och i huset intill kunde hans sväger Michalis servera turkiskt kaffe nere på stranden.

Holger och jag bodde i ett rum hos kyria Zia, en vänlig gammal änka, som fick flytta ut till någon släkting. Genom springorna i de grova golvplankorna kunde man se åsnan i bottenvåningen och höra när den gick till vila med en duns. Dofterna från åsnan steg upp mellan golvplankorna. Den enda möbel som fanns var en stor säng, dvs några grova plankor

lagda på bockar och en halmpåse till madrass och praktfulla täcken av 'Arachova' typ med granna meandrar och gamla ornament. (Arachova är en by nära Delfi). Så småningom fick vi även en låda, på vilken ett tvättfat av lergods och ett primuskök fick rum. Vi kokade morgonkaffet själva.

Jag njöt av, ja frossade, i denna nya, överkliga och primitiva miljö. Den sporrade mig till extra ansträngningar och jag beslöt att satsa allt vad jag kunde på arbetet. Mina uppgifter skiljde sig också från de övrigas. Jag skulle göra allt ritnings- och uppmättningsarbete utom föremålsteckning. Jag skulle svara för allt fotoarbete och om möjligt komplettera kurvkartorna över hela området. Till detta kom att jag så småningom åtog mig vissa gipsarbeten t.ex. ingipsningen av alla kranier och skelettdelar från olika tiders gravar.

Till en början samlades om kvällarna expeditionen utom Frödins i Spiros mycket enkla krog till gemensam middag, bestående av någon rätt av fisk, bläckfisk, fårkött, grönsaker, potatis eller några andra typiska grekiska rätter nedsköljt med Spiros hemska starka recinerade vin som blev värre allteftersom sommaren framskred. Vid åtta små glas steg Sven Erlandsson som var en man av stor precision upp från det lilla upplysta bordet och gick hem avsjungande den kända Uardasången:

*Nu så är boven spräckt
men själen den slapp ut genom hålet
därför i morgonväkt
vi hurra käckt
för festföremålet
Leve präktig och fet
leve profeten i evighet*

Hans gång var lite ostadig men han stöttade sig mot rytmen i sången och sin käpp som han för säkerhets skull hade med sig. Man hörde sången undan för undan tyna bort, när han gick i mörkret upp genom byns trädgårdar. För varje revir han passerade skällde en ny hund”.

Alfiros skildrar också alla problem med framkallning av foton och skriver:

”Redan första veckan stötte jag på ett nästan olösligt problem. Det gällde mörkrumsfrågan. Expeditionen hade en för sin tid magnifik kamerautrustning: en Zeisskamera med bälge, dubbelt urdrag, kassetter för glasplåtar 13 x 18 cm; vidare en stor ateljékamera för glasplåtar 18 x 24 cm! Denna hade på sin tid använts av den danske arkeologen K. F. Kinch vid hans utgrävningar på Rhodos i början av 1900-talet. Kassetterna för plåtarna måste emellertid laddas i mörkrum och ett sådant måste nu konstrueras. Vidare måste plåtar och kopior framkallas och sköljas och för det fordrades rinnande vatten i mörkrum. Vattenledning fanns inte i byn. Ett halvskumt mörkrum med ljussluss kunde dock konstrueras i ett av husen. Allt fotolab arbete måste naturligtvis göras på natten. Värre var det med sköljning av framkallade kopior. Så småningom lyckades jag få till stånd en liten bassäng i bäcken och över den konstruerade jag ett löst tak som hindrade stjärnljuset att komma in. Allt detta är problem som är okända för vår tids fotografer. Under mina år som fältarkeolog i Grekland och på Cypern

slutade varje dag med de förskräckligt stora plåtarna och kassetterna som måste vara klara att användas nästa morgon. Plåtväxlingen skedde i sängen under täcket enligt en viss rutin”.

Alfred Westholm berättar även hur han fick namnet Alfios:

”Det var under den här våren i Asine jag fick namnet Alfios. Det gick till ungefär så här; de grekiska arbetarna hade uppenbarligen svårt att uttala bokstavskombinationen lfr. Alfred blev därför lätt Alferdos eller något liknande. Nu var det så att det fanns ett lokomotiv som pendlade med tåget mellan Argos och Nauplion. Det var uppkallat efter floden Alfios. Efter flera olika mellanformer blev mitt namn Alfios”.....”och det namnet har sedan följt mig hela livet inte bara i Sverige och Grekland utan på något mystiskt sätt i alla länder jag varit. Under många år försökte jag motarbeta det men sedan fick jag ge upp. Egentligen tycker jag numera att det är ett riktigt trevligt namn och lustigt att vara uppkallad efter ett lokomotiv. På Vouni, på Cypern, upptäckte jag att flickorna i utgrävningen, när de sinsemellan talade om mig, brukade använda en cyprisk diminutiv, Alfiroudi, på den lokala dialekten Alfirouin och det tycker jag låter ännu trevligare”.

Det var uppenbarligen en del konflikter också mellan utgrävningsledarna. Alfios skriver bl.a.: ”De båda ledarna Persson och Frödin, båda trevliga och humanistiska män, hade under tidigare kampanjer grundad fiendskap att omhulda och ju längre sommaren led desto tydligare blev det att de knappast kunde tala med varandra. Till en början brydde sig ingen om detta men så småningom gick det med Asineexpeditionen såsom med nästan alla vetenskapliga expeditioner som länge utsatts för isolering; deltagarna delade upp sig i två läger som sällan kommunicerade med varandra. Lundensarna flyttade ut från Tolon ut i ett magasinrum ute vid Kastraki. Vi andra bodde kvar i Tolon. Till detta kom löjliga prestigefrågor som platser vid lunchbordet m.m.”.....”Holger och jag vägrade att ta parti i dessa ömkliga intriger och höll god kontakt med alla medlemmarna och försökte att medla”.

Jag slutar här med utdrag ur skriften. Westholms memoarer omfattar naturligtvis andra klassiska utgrävningar han deltagit i, inte minst på Cypern.

Nils Ringstedt

Nils.ringstedt@gmail.com

Funktionsvariation, Tillgänglighet, Uppdragskarkeologi (FuTArk)

Den 13 november anordnade projektet FuTArk ett halvdagsseminarium på Norrköpings stadsmuseum där projektet presenterades och diskuterades. Projektledare är fil dr. Elin Engström. Arkeologiska Samfundet var inbjudet och en av styrelseledamöterna närvarade och fick ta del av många idéer om hur uppdragsarkeologin kan tillgänglighetsanpassas.

Länk till projektets hemsida:

<http://www.kmmd.se/Forskning/Pagaende-forskningsprojekt/>

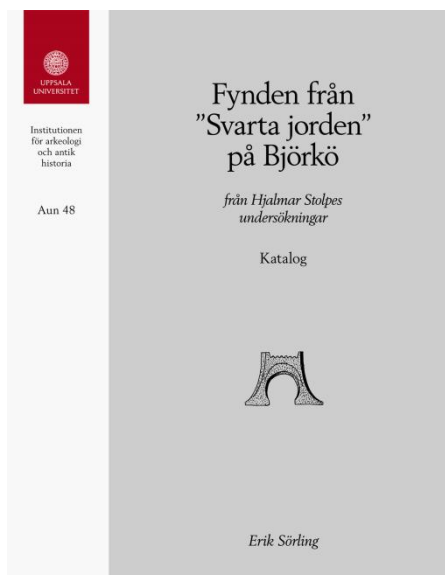
Det finns en rapport från den av Riksantikvarieämbetets FoU-programfinansierade förstudien att ladda ner via:

http://www.kmmd.se/PageFiles/52/KM2017_88_FuTArk_Rapport_från_en_förstudie_2017.pdf

Det avslutade projektet FunkTek har satt samman konkreta råd och tips för tillgänglighetsanpassning på museerna, bl a genom handboken "Bara gör!". Här finns länk till FunkTeks hemsida:

<http://www.funktek.se/hem/>

Fynden från "Svarta jorden på Björkö" från Hjalmar Stolpes undersökningar

Det är titeln på en från Uppsala universitet, institutionen för arkeologi och antik historia, nyutkommen katalog med fynden från Hjalmar Stolpes undersökningar på 1800-talet (AUN 48). Dessutom finns en bok med samma titel med underrubrik *Studier Äldre uppgifter*. Den innehåller artiklar och äldre uppgifter om Björkö (AUN 49).

Bakgrunden till böckerna är det arbete som påbörjades av Gustaf Hallström på uppdrag av Vitterhetsakademien att publicera fynden. Han gav 1913 ut *Birka I. Hjalmar Stolpes grafundersökningar beskrifna av Gustaf Hallström*. I detta *Första häftet* fanns bl.a. en katalog över ett nittiototal gravar och planscher tecknade av artisten Olof Sörling. Hans arbete fullföljdes inte men

fortsattes av Holger Arbman och konservator Erik Sörling vid Historiska museet. Det resulterade 1940 -1943 i *Birka I. Die Gräber. Text und Tafeln*. Erik Sörling katalogiserade sedan materialet i Svarta jorden och tecknade de flesta föremålen. Arbetet förblev opublicerat. I början av 1990 diskuterade Ann-Sofie Gräslund, Eva Hyenstrand och Jan Peder Lamm möjligheten att få fram en katalog att trycka. De bildade stödgruppen "Hjalmar Stolpe-samfundet" i syfte att verka för detta. Charlotte Hedenstierna-Jonson och Rune Edberg kopplades så småningom in på projektet.

För att göra en lång historia kort har gruppens strävanden resulterat i den nu publicerade omfattande katalogen som i huvudsak avser SHM inventarienummer 5208 med undernummer. Det är det fornsaksmaterial som tillvaratogs av Hjalmar Stolpe under hans grävningssäsonger 1871 – 1874. I inventarienummer följd följer sedan de lösfynd från Svarta jorden som inkommit till Historiska museet efter 1878 fram till 1934.

Den inbundna katalogen är fint illustrerad med Erik Sörlings teckningar. Dessa återfinns på vänster sida och tillhörande text på höger sida i katalogen. Den har följande huvudrubriker: 1. *Silverskatten*, 2. *Vapen och ryttarutrustning*, 3. *Handel*, 4. *Smycken och dräkt detaljer*, 5. *Personliga bruksföremål*, 6. *Redskap och verktyg*, 7. *Kärl*, 8. *Diverse*.

Under varje huvudrubrik grupperas föremål med samma eller snarlik funktion tillsammans. Av förord till katalogen framgår att den utgrävda ytan utgör 4 500 m² och det egentliga stadsområdet 6 hektar.

För Birka-forskare och andra Birka-intresserade är naturligtvis katalogen ett oumbärligt verktyg.

Den intressanta boken (AUN 49) innehåller en artikel av Ann-Sofie Gräslund med titeln *Boplatsfynd och gravfynd* – två fyndkategorier som kompletterar varandra. Av artikeln framgår t.ex. att de båda fyndkategorierna vad gäller textilproduktion kompletterar varandra och ger en mer mångfacetterad bild. Johan Callmer bidrar med en omfattande artikel med titeln *Beads and pendants from Stolpe's and Arbman's excavations in the Black Earth*. Callmer konstaterar bl.a. att pärlfynden väl ansluter till sådana fynd från andra handelsplatser. Pärlor spelade en viktig roll i varuutbyte och handel vid dessa platser och förekom i stora kvantiteter.

Eva Hyenstrand skriver om *Kammarna i Svarta jorden* och noterar att antalet kamfynd är stort och att cirka 14 % av fyndnumren är kammar och kamdelar. Hon tror det beror på de goda bevaringsförhållandena. Att kammar sedan lång tid varit en del av den personliga utrustningen märks enligt Eva Hyenstrand inte minst i gravmaterialet. Övervägande delen av kammaterialet i Svarta jorden är sammansatta enkelkammar av vanlig vikingatida typ. Gert Risplings artikel har titeln *"Mynten i silverskatten från 1873"*.

Han finner att det mest anmärkningsvärda med detta fynd är den stora andelen mynt från områden utanför Kalifatet, cirka 36 %. Inget annat fynd av någorlunda storlek i Skandinavien kan enligt Rispling uppvisa sådana siffror.

Eva Hyenstrand anmäler i boken ett ofullbordat manuskript från 1913 av Gustaf Hallström. Det har titeln *Äldre uppgifter om Björkö. Undersökningar därstädes före Stolpe*. Boken avslutas med en redogörelse av Gustaf Hallström från 1925 med titeln *Iakttagelser på Björkö*. Här redovisas vandringar på ön och skildringar av fornminnen som passeras med förslag på eventuella undersökningar.

Nils Ringstedt

Nils.ringstedt@gmail.com

Disputationer

Anna Sörman disputerade vid Stockholms universitet med avhandlingen *"Gjutningens arenor Metallhantverkets rumsliga, sociala och politiska organisation i södra Skandinavien under bronsåldern"*.

Den 16 november kl. 10.00 i föreläsningssalen, Institutionen för ekologi, miljö och botanik, Lilla Frescativägen 5, Stockholm.

Opponent: Christopher Prescott, Norska institutet i Rom, Oslo universitet.

Anna-Stina Ekedahl försvarade sin licentiatavhandling *"Reproduktiv hälsa, medel till förståelse av kvinnors villkor i antikens Rom – En studie genom antika källor och u-landsanalogi"* vid Lunds universitet.

Den 30 november kl. 13.15 i LUX C126.

Opponent: Lena Larsson Lovén, Göteborgs universitet.

Fredrik Gunnarsson försvarade sin licentiatavhandling *"Archaeological Challenges, Digital Possibilities. Digital Knowledge, Development and Communication in Contract Archaeology"* vid Linnéuniversitetet.

Den 4 december kl. 14.00 i Sal C305K, Falken, Kalmar.

Opponent: Nicoló dell'Unto, Lunds universitet.

Robin Rönnlund disputerade vid Göteborgs universitet med avhandlingen *"A city hill cannot be hidden. Function and symbolism of the Ancient Greek Acropoleis"*.

Den 17 december kl. 13.00 i Stora Hörsalen (2150), Eklandagatan 86.

Opponent: Sylvian Fachard, The American School of Classical Studies at Athens

***SÖK
ETT STIPENDIUM
FRÅN
SVENSKA FORNMINNESFÖRENINGEN***

Du som önskar stöd för forskning på doktorand- eller högre nivå inom föreningens intresseområden, d.v.s. arkeologi och medeltidsforskning (historisk eller konstvetenskaplig) inklusive urkundsutgivning och numismatik, kan nu söka ett stipendium ur föreningens fonder om högst 5000 kr, dock i fallet Ingrid Nords Minnesfond 10.000 kr, men då måste ändamålet ha naturvetenskaplig anknytning (Enskilt fondnamn anges ej).

Ansökan avseende 2019 års stipendier och skall obligatoriskt innehålla:

- uppgift om Ditt personnummer samt postgiro- eller bankkontonummer. Utöver Din postadress är vi tacksamma om Du också meddelar din mailadress.
- kortfattad redogörelse beträffande forskningsuppgiftens art, målsättning och tänkta genomförande.
- uppgift om Du tidigare beviljats anslag ur någon av föreningens fonder och om medel för samma ändamål erhållits tidigare eller söks samtidigt från annan fond.
- uppgift om forskningsuppgiften ingår i doktorandarbete.

Uppgift om tidigare stipendiaterna finner Du via följande länk:

<http://fornminnesforeningen.com/stipendium/>

Ansökan skickas i ett exemplar

till Svenska Fornminnesföreningens stipendiesekreterare Jan Peder Lamm, Kostervägen 7, 181 35 Lidingö och skall vara föreningen tillhanda senast den 31 januari 2019.

ARRANGERA ETT ARKEOLOGIKAFÉ

Ordna en föreläsningkväll på ett arkeologisk tema!

Funderar du på någon arkeologisk fråga? Vill du veta mer om arkeologiska utgrävningar eller kulturarvet i din hembygd?

Eller vill du djupdyka i någon aktuell arkeologisk debatt?

Bjud in en arkeolog på fika och föreläsning!

Din förening eller organisation kan få hjälp av oss!

Svenska Arkeologiska Samfundet utlyser medel för att arrangera en föreläsningkväll, tematräff eller liknande där du och din förening själva står för det praktiska arrangemanget. Ni som söker kan vara föreningar av olika slag, t.ex. hembygdsföreningar, studentföreningar eller liknande. Ni ordnar lokal, bjuder in en eller flera föreläsare och sprider information om arrangemanget på er ort. Den inbjudne föreläsaren kan vara arkeolog eller någon annan som kan dela med sig av sina kunskaper. Vi hjälper er med kostnaderna. Ni kan ansöka för kostnaderna för inbjuden föreläsare, tryck av affischer, annonser eller liknande och i viss mån lokalhyra. Vi hjälper er även att sprida information om arrangemanget via vårt nyhetsbrev Gjallarhornet, vår hemsida (www.arkeologiskasamfundet.se) och facebookside. Vi kan också hjälpa er med att hitta en arkeolog som matchar temat på ert arrangemang. Tidigare arkeologikaféer har handlat om t.ex. samiska offerplatser och utgrävning i Dalby Söderskog.

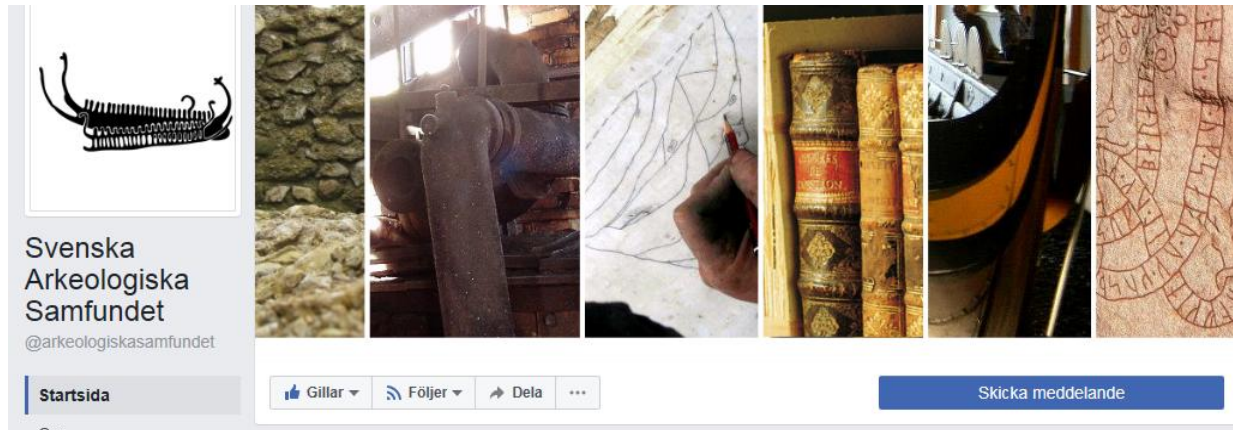
Ni kan ansöka om medel löpande under året men vi behöver minst två månader på oss att bedöma ansökan och bevilja medlen. Skicka er ansökan med en beskrivning av arrangemangsförslaget och en kostnadsberäkning.

Skicka din ansökan till:
info@arkeologiskasamfundet.se

Svenska Arkeologiska Samfundet i sociala medier

Ni följer väl Svenska Arkeologiska Samfundet i sociala medier?

Svenska Arkeologiska Samfundet har en väldigt aktiv Facebook-sida med drygt 4900 följare. Här delas olika typer av arkeologirelaterade nyheter av både stor och liten karaktär.

Svenska Arkeologiska Samfundet finns sedan 2014 även på Twitter.

Gjallarhornet

Deadline för nästa Gjallarhornet är den **28 februari**. Bidrag skickas till Anna Tornberg med e-post: anna.tornberg@ark.lu.se. Gjallarhornet distribueras numera endast via e-post som pdf. Det kan också hämtas på Samfundets hemsida:

<http://www.arkeologiskasamfundet.se/gjallarhornet.html>.

Glöm inte att meddela Samfundet om du byter e-postadress eller postadress. På så vis missar du inte utskick av Gjallarhornet eller annan information. Skicka dina uppgifter om byte till anna.tornberg@ark.lu.se.

OBS! Om du **inte** längre vill ha Gjallarhornet skickat till dig, vänligen meddela även detta till anna.tornberg@ark.lu.se så stryks ditt namn från utskickslistan.

Vill du bli ledamot i Svenska arkeologiska samfundet?

Är du aktiv inom det arkeologiska fältet och vill hålla dig uppdaterad om vad som sker inom dess olika grenar? Vill du vara med och utveckla Samfundets verksamhet eller delta i dess olika aktiviteter? Då välkomnar vi varmt din ansökan om medlemskap. Vi vänder oss till dig som arbetar med arkeologi inom till exempel arkeologisk uppdragsverksamhet, på universitet, museer och länsstyrelser, studerar på avancerad nivå eller är antagen till forskarutbildning.

Medlemsavgiften är sedan en tid tillbaka 200kr/år. Som medlem får du regelbundet nyhetsbladet Gjallarhornet samt inbjudan till möten, seminarier och temaresor.

Ansökan mailas till:

ledamot@arkeologiskasamfundet.se

När du har fått besked om att ansökan godkänts sätter du in årsavgiften 200 kr på:

Kontonummer: Plusgiro 351210-0

Betalningsmottagare: Svenska Arkeologiska Samfundet

På första inbetalningen, ange "ny medlem", namn, adress och e-post. Du kan även maila oss så skickar vi inbetalningskort.